

PROP DE VOSALTRES

Benediccions a la Festa de Sant Antoni

Benvolguts diocesans:

Pocs dies després del final de les festes de Nadal celebrem al carrer un acte que per a moltes persones resulta força entranyable: la benedicció d'animals amb motiu de la Festa de Sant Antoni, abat. El dia del sant, el 17 de gener, a les 11 h se celebrarà la Santa Missa a l'oratori del carrer Sant Antoni; el dissabte 18, a la mateixa hora, la Santa Missa i, a continuació, al carrer a les portes de l'oratori, la benedicció d'animals.

Davant d'aquest acte religiós sempre hi ha algú que pregunta quin sentit té la benedicció d'animals o d'objectes en aquesta societat tan tecnificada. La resposta pot ser molt llarga amb una explicació detallada del contingut, de la motivació o de la mateixa història de les benediccions. O pot ser molt curta afirmant que els éssers humans creients ho posen tot en mans de Déu i contínuament li demanen protecció per a les seves activitats i necessitats. Ho explico amb algun detall.

La font i origen de tota benedicció és Déu beneït, que està per damunt de tot, l'únic bo, que va fer bé totes les coses per omplir-les de les seves benediccions com un signe de la seva misericòrdia. El Pare Déu va enviar el seu Fill i en Ell, assumint la condició humana, ens va beneir de nou amb tota classe de béns espirituals, com ens recorda Sant Pau a la carta als cristians de Galà-

cia. En aquest sentit afirmem que Crist és la màxima benedicció del Pare i, de forma ordinària, apareix a l'Evangelí beneït als germans, principalment als més humils.

Baixem una mica. Les benediccions, que habitualment realitzem, miren primària i principalment a Déu, la grandesa i bondat del qual exalcen; però miren també als homes als qui Déu regeix i protegeix amb la seva providència; també es dirigeixen a les coses creades, amb l'abundància i varietat de la qual Déu beneeix a l'home. L'església tracta que la celebració de les benediccions redundi veritablement en alabança i glorificació de Déu i s'ordini a l'aprofitament espiritual del seu poble.

En el cas dels animals ja que comparteixen en certa manera la vida de l'home, ja que li serveixen d'ajuda en el seu treball, o li proporcionen

aliment i companyia, és bo conservar el costum d'invocar sobre seu la benedicció de Déu.

La gran preocupació de la nostra generació és llegar un món més habitable als qui vindran després de nosaltres. Per això necessitem cuidar, protegir i estimar totes les coses creades per Déu i posades al servei del gènere humà. Hem sentit parlar molt durant aquestes últimes setmanes de l'ecologia integral, de la casa comuna, del risc de destrucció d'espais naturals, de la qualitat de l'aire que respirem, de l'actuació humana que xifra el seu interès

en els beneficis econòmics, dels compromisos que tots els estats han de portar a terme en la seva lluita contra el canvi climàtic, etc. Tots recordeu les reflexions de la cimera mundial sobre el clima, celebrada a Madrid fa un mes escàs. Que no quedi en simples paraules sinó que col·laborem per al benefici de tots els pobles de la terra en la conservació d'aquesta casa creada per Déu. Tota ella és digna de rebre la seva benedicció. És la mateixa línia d'actuació que ens proposa el papa Francesc en l'encíclica *Laudato Si'* (2015) i que conclou amb una oració al Déu de l'amor que ens mostra el nostre lloc en el món... per protegir tota vida, per preparar un futur millor.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El SIJ edita fitxes per treballar la *Crist viu*

El Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears (SIJ) ha creat nou fitxes per donar a conèixer entre els joves l'exhortació apostòlica *Crist viu* que recull les conclusions del Sínode de Bisbes, celebrat l'octubre de 2018 a Roma, sobre el tema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional». El SIJ ha editat nou fitxes que aborden temes com «Jesús sempre jove», «Vosaltres sou l'ara de Déu», «La vocació» o «El discerniment». Totes les fitxes tenen quatre pàgines i la mateixa estructura. S'aconsella als jo-

ves, començar a treballar la temàtica de la fitxa amb una cançó. Després les fitxes donen eines per reconèixer, per interpretar i per escollir. Podeu descarregar les fitxes al següent enllaç: <https://www.esglesiajove.cat/recursos/fitxes-treballar-la-crist-viu>.

El missatge fonamental que el Sant Pare vol transmetre als joves, i per extensió a tothom, és que Jesús no pertany al passat sinó al present i futur. El document també fa èmfasi en el fet que no existeix l'Església dels joves com tampoc l'Església amb els joves o per als joves, sinó que exis-

teix un únic cos, l'Església, de la qual els joves en són membres vius i creatius.

CERCA DE VOSOTROS

Bendiciones en la Fiesta de San Antonio

Queridos diocesanos:

A los pocos días del final de las fiestas de Navidad celebramos en la calle un acto que para muchas personas resulta muy entrañable: la bendición de animales con motivo de la Fiesta de San Antonio, abad. El día del santo, el 17 de enero, a las 11 h se celebrará la Santa Misa en el oratorio de la calle de san Antonio; el sábado 18, a la misma hora, la Santa Misa y, a continuación, en la calle a las puertas del oratorio, la bendición de animales.

Ante este acto religioso siempre hay alguien que pregunta qué sentido tiene una bendición de animales o de objetos en esta sociedad tan tecnificada. La respuesta puede ser muy larga con una explicación detallada del contenido, de la motivación o de la misma historia de las bendiciones. O puede ser muy corta afirmando que los seres humanos creyentes lo ponen todo en manos de Dios y continuamente le piden protección para sus actividades y necesidades. Explico esto con algún detalle.

La fuente y origen de toda bendición es Dios bendito, que está por encima de todo, el único bueno, que hizo bien todas las cosas para colmarlas de sus bendiciones como un signo de su misericordia. El Padre Dios envió a su Hijo y en Él, al asumir la condición humana, nos bendijo de nuevo con toda clase de bienes espirituales, como nos recuerda san Pablo en la carta a los Gálatas. En ese sentido afirmamos que Cristo es la máxima bendición del Padre y, de forma ordinaria, aparece en el Evangelio bendiciendo a los hermanos, principalmente a los más humildes.

Descendemos un poco. Las bendiciones, que habitualmente realizamos, miran primaria y principalmente a Dios, cuya grandeza y bondad ensalzan; pero miran también a los hombres a los que Dios rige y protege con su providencia; también se dirigen a las cosas creadas, con cuya abundancia y variedad Dios bendice al hombre. La Iglesia trata que la celebración de las bendiciones redunde verdaderamente en alabanza y glorificación de Dios y se ordeñe al provecho espiritual de su pueblo.

En el caso de los animales puesto que comparan en cierto modo la vida del hombre, por cuanto lo sirven de ayuda en su trabajo, o le proporcionan alimento y compañía, es bueno conservar la costumbre de invocar sobre ellos la bendición de Dios.

La gran preocupación de nuestra generación es legar un mundo más habitable a los que vendrán después de nosotros. Para ello necesitamos cuidar, proteger y estimar todas las cosas creadas por Dios y puestas al servicio del género humano. Hemos oído hablar mucho durante estas últimas semanas de la ecología integral, de la casa común, del riesgo de destrucción de espacios naturales, de la calidad del aire que respiramos, de la actuación humana que cifra su interés en los beneficios económicos, de los compromisos que todos los estados deben realizar en su lucha contra el cambio climático, etc. Recordáis todos las reflexiones de la cumbre mundial sobre el clima, celebrada en Madrid hace un mes escaso. Que no quede en meras palabras sino que colaboremos para beneficio de todos los pueblos de la tierra en la conservación de esta casa creada por Dios. Es digna toda ella de recibir su bendición. Es la misma línea de actuación que nos propone el papa Francisco en la encíclica *Laudato Si'* (2015) y que concluye con una oración al Dios del amor que nos muestre nuestro lugar en el mundo... para proteger toda vida, para preparar un futuro mejor.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Llardecans celebra la festividad de la Mare de Déu de Loreto

Llardecans es va vestir de gala per commemorar la festivitat de la Mare de Déu de Loreto. El bisbe Salvador va presidir l'eucaristia que va ser concelebrada pel vicari general, per altres mossens de l'arxiprestat i també per preveres nascuts al poble. L'acte va servir per anunciar la visita pastoral del Bisbe els propers mesos en aquest arxiprestat. En l'homília, el Bisbe va parlar de la Mare de Déu de Loreto, una advocació mariana que es va convertir en tradició a partir del segle XIII. El nostre pastor també va afirmar que «hem de mirar a la Mare de Déu com a persona al servei de Déu». L'eucaristia va comptar amb la participació del cor parroquial i molts feligresos van assis-

tir en aquesta festa tradicional per venerar de manera especial a Nostra Senyora de Loreto. Al final de la missa es va presentar un cartell amb el lema «Caminem junts» en el qual hi sortien tots els pobles de l'arxiprestat Baix Ur-

gell-Les Garrigues i al mig hi havia Jesucrist. Després de la missa es va celebrar la reunió mensual de l'arxiprestat i, entre d'altres coses, va servir per organitzar la visita pastoral que començarà els propers dies.

Torres de Segre dedica un carrer a Mossèn Xavier Batiste

Torres de Segre va inaugurar fa uns dies un carrer en honor a Mossèn Xavier Batiste que va ser rector durant més de trenta anys d'aquesta població. La inauguració va tindre lloc després de la Missa Major en honor a la Immaculada Concepció, dins dels actes de la Festa Major de la localitat

en honor de la seva patrona santa Bàrbara. Mossèn Xavier Batiste va traspasar el passat 11 de setembre, sobtadament, a la Casa Sacerdotal de Lleida.

Mossèn Batiste va ser rector de Torres de Segre durant 33 anys i era molt estimat en aquesta població del Baix Segrià. Precisament, el passat 27 d'octubre la parròquia de Torres de Segre va acollir un homenatge en honor seu. Diferents entitats de la població li van retre homenatge. Va ser llavors quan l'Ajuntament va anunciar la decisió de dedicar-li un carrer. En aquest homenatge, Joan Huguet, primer tinent d'alcalde de Torres de Segre, va definir a Mossèn Xavier Batiste com «un exemple de persona, de dedicació, d'entrega, de bondat i d'energia». «En Xavier ha deixat una empremta allí on ha passat, una empremta espiritual que encara és present entre nosaltres. Des de l'Ajuntament volem que perduri en el temps d'una manera més visible amb la dedicació d'un carrer de la nostra població», va dir.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

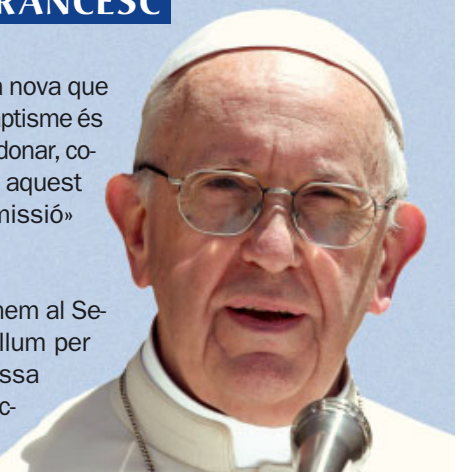

@Pontifex: «Aquesta és la missió: mostrar amb la vida i fins i tot amb paraules que Déu estima tothom i mai no es cansa de ningú» (20 d'octubre).

@Pontifex: «Ves amb amor cap a tothom, perquè la teva vida és una missió preciosa: no és un pes per carregar, sinó un do per oferir» (20 d'octubre).

@Pontifex: «La vida nova que hem rebut amb el baptisme és una riquesa que cal donar, comunicar i anunciar: aquest és el sentit de la missió» (24 d'octubre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens doni llum per conèixer bé que passa dins nostre» (25 d'octubre).

«Càritas constata que la pobresa és més extrema i més severa»

Càritas Diocesana de Lleida ha convocat per al proper dissabte una assemblea per aprofundir en el sentit comunitari de formar part de l'Església. Hem entrevistat al seu president, **Rafa Allepuz**, per abordar el tema de la pobresa a la nostra diòcesi.

Quins temes es tractaran a l'assemblea de Càritas que heu convocat per al dissabte 18 de gener?

El lema de l'assemblea serà «Implicats en un somni comú». En aquesta assemblea es durà a terme una conferència a càrrec de Juan José López de Càritas Espanyola amb el títol «El valor de lo comú». Com podeu comprovar volem aprofundir en el sentit comunitari que suposa formar part de l'Església i treballar en favor de les persones més vulnerables perquè se sentin integrades en la nostra societat, que és la casa de totes i tots, i gaudeixin dels drets i de les oportunitats necessàries per decidir com viure la seva vida.

A quins programes de Càritas es destinen més diners?

És evident que pel volum de recursos econòmics i humans, «Ocupació» i «Acollida» són els programes que més diners necessiten per la seva implementació. Però el més important és el volum total de persones i famílies que en gaudeixen del nostre treball professional i voluntari. Les darreres memòries indiquen que l'any 2018 Càritas diocesana de Lleida va atendre 2.347 persones, la Fundació Jaume Rubió i Rubió 492, i Troballes Empresa d'Inserció va oferir ocupació a 21 persones en situació de risc d'exclusió social.

Quines tasques poden fer els voluntaris a Càritas?

Moltíssimes. Seria molt complicat en un espai tan reduït oferir un llistat. El missatge és que totes i tots tenim habilitats per posar-les a disposició dels demés, sobretot de la població amb més necessitats, i que ens ho hem de creure, així com temps per a fer-ho. A partir d'aquí cal anar a les nostres oficines o a les Càrites parroquials i oferir-nos.

Quina és la radiografia actual de la pobresa a Lleida?

La resposta la tenim consultant les nostres memòries que podeu accedir a la web o bé anar-les a buscar a les nostres oficines. La nostra actuació ens posa de manifest que la pobresa és més extrema i més severa. Que aquelles persones i famílies que es troben en aquesta situació cada cop ho tenen més difícil per sortir-se'n. La nostra societat, tot i els avenços econòmics, socials, culturals i tecnològics, es polaritza cada cop més convivint realitats que naden en l'abundància amb realitats privades de les necessitats més bàsiques. Les desigualtats van en augment i són molt més injustes.

Quins són els reptes de Càritas per als propers anys?

El principal és el de no defallir en allò que fem i fer-ho bé. També volem potenciar el treball voluntari perquè necessitem que les persones ens fem càrrec del que passa al nostre entorn i ens comprometem a millorar-lo. Aquest és el gran repte que tenim si ens sentim cristians de debò. D'altra banda, i seguint amb l'esperit anterior, millorar les aportacions econòmiques que rebem. I per últim, donar a conèixer tot allò que fem i el perquè ho fem, sent agents d'acció i de denúncia.

REFLEXIONS

La sorpresa de Joan el Baptista

Coneixem prou bé l'escena del baptisme de Jesús que avui llegim a l'Evangeli. Posem-ne de relleu un detall: la sorpresa de Joan el Baptista. Jesús s'acosta per rebre el baptisme de Joan i Joan protesta. Són els primers passos en la vida pública de Jesús i ja en aquell començament Jesús fa un gest que Joan no entén: «Soc jo qui ha de ser batejat per tu, i tu vens a mi?». Sabem que Joan és l'escollit per Déu per preparar el camí del seu Messies. Joan és el moment d'arribada de tot l'Antic Testament per donar pas a la presència definitiva de Déu en el seu poble i en tota la humanitat, i precisament aquest que ha d'obrir el camí de Jesús no entén aquest camí. Segons Joan, Jesús s'ha de manifestar com a primer i batejar, no posar-se a la cua dels pecadors i ser batejat. La incomprensió de Joan no és l'única; els evangelistes subratllen que el deixebles no entenien el camí senzill i humil de Jesús, especialment quan Ell parlava de la seva mort. El moment més impactant és el reny de Jesús a Pere, que no entén la creu: «Ves-te'n d'aquí, Satanàs; no penses les coses com Déu sinó com els homes» (Mc 8,33). Aquest contrast evoca l'escena de l'Evangeli en la qual els deixebles discuteixen qui havia de ser el primer, i la reacció molesta de Jesús: en el món perdut els primers manen i disposen; en el Món Nou no ha de ser pas així. El primer ha de servir, com el Fill de l'Home, que no ha vingut a ser servit sinó a servir i a donar la vida (Mc 10,42-45). El gest de Jesús no és anecdòtic ni és simplement un acte exemplar d'humilitat; evoca ja la creu. Jesús ve a barrejar-se amb els homes pecadors, a servir i donar la vida. Joan el Baptista, amb tot l'Antic Testament, i després els deixebles, i tots, haurem d'aprendre dolorosament a canviar el cap i el cor.

Mn. Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 12 de gener.** A les 11.30 h, a l'Auditori Enric Granados, cloenda del cicle de Nadal organitzat per l'Associació llerdenca de Pessebristes.
- ▶ **Dimecres, 15 de gener.** A les 19 h, Cercle del Silenci a la Plaça de la Paeria.
- ▶ **Dijous, 16 de gener.** A les 19.30 h, conferència: «Acompanyar en el dol», a càrrec d'Anna Maria Agustí, a l'IREL.
- ▶ **Divendres, 17 de gener. Sant Antoni.** A les 11 h, Missa a l'església de la Sang.
- ▶ **Dissabte, 18 de gener.** A les 11 h, Missa a l'església de la Sang. A continuació celebració dels Tres Tombs pels carrers de la ciutat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 13. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1S 1,1-8 / SI 115 / Mc 1,14-20]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumerind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.
- 14. ■ Dimarts** [1S 1,9-20 / SI: 1S 2,2-8 / Mc 1,21-28]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prevere; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Marquina.
- 15. ■ Dimecres** [1S 3,1-10.19-20 / SI 39 / Mc 1,29-39]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants

- Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI).
- 16. ■ Dijous** [1S 4,1-11 / SI 43 / Mc 1,40-45]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309), prev. franciscà i mr.
- 17. □ Divendres** [1S 8,4-7.10-22a / SI 88 / Mc 2,1-12]. Sant Antoni el Gran (356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.
- 18. ■ Dissabte** [1S 9,1-4.10b. 17-19;10,1a / SI 20 / Mc 2,13-17].

- Tortosa:** □ Sant Ildefons, bisbe; *Urgell:* ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, religiós i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.
- 19. ■ Diumenge vinent**, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [1S 49,3.5-6 / SI 39 / 1Co 1,1-3 / Jo 1, 29-34]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prev., i Servideu, monjo, mrs.

Baptisme del Senyor (A)

COMENTARI

Va passar pertot arreu, fent el bé

En una setmana passem de contemplar el Fill de Déu com un nadó a veure'l com adult fent-se batejar per Joan, com un pecador més: *Jesús es presentà a Joan perquè el bategés*. Però el Baptista s'adona de la seva grandesa: *Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu véns a mi?* Tanmateix Jesús vol ser en tot semblant als homes pecadors: *Accedeix per ara a batejar-me*. Sí, es presenta com a pecador però *aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut, diu la veu des del cel*. No és un pecador, és el Fill estimat del Pare i model per a tots nosaltres.

Per això Pere ens dona una imatge preciosa de Jesús que tant de bo es pogués aplicar a tots nosaltres: *Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell*. Una perfecta definició de Jesús: home ple de Déu, consagrat per l'Esperit Sant, ple de la seva força i que va dedicar tota la seva vida a passar pertot arreu fent sempre el bé. Però com en el nostre món també hi ha el mal, la dominació del diable, Jesús més poderós que qualsevol poder maligne, allibera tots els homes de les seves esclavituds. I així assoleixen una perfecta salut de cos i d'esperit.

Isaïes completa el retrat de Jesús: *Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit* (sempre és la força de l'Esperit la que habita en Jesús). Per a què? *Perquè porti el dret a les nacions. I com ho fa? No crida ni alça la veu; no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la... et destino a ser llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca*. Som així nosaltres? Passem fent el bé, som llum, lluitem contra tota esclavitud, valorem la petita fe o bona voluntat que hi ha en els altres?

► Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

► Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu véns a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

► Lectura del llibre de Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

► Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?».

Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco.»